

end 10 eller 11 Mill. Kr., idet Merbeskatningen af Vin er inddraget i Toldloven, og den nuværende Vintillægsafgift bortfalder.

Endnu har jeg tilbage to Lovforslag. Det første er *Forslag til Lov om en Omsætningsafgift af Chokolade og Sukkervarer med mere*. Dette Forslag paalægger en Omsætningsafgift af 30 pCt. af Varens Engros-Værdi for Chokolade og Chokoladearter af enhver Art, Kakaopræparater med Undtagelse af Kakaopulver færdigt til umiddelbart Forbrug, Lakrids og Lakridsvarer af enhver Art, Marcipanmasse, Marcipan og Marcipanvarer af enhver Art samt Sukkervarer af enhver Art, herunder ogsaa kandiserede Sager. Afgiften lægges paa den ubeskattede Engros-Vare som sagt med 30 pCt., hvilket efter de Undersøgelser, som er foretaget, antages at svare til 15—20 pCt. af Detailprisen. Værdien af den Produktionsmængde, henholdsvis Indførselsmængde, paa hvilken Afgiften skal lægges, var efter Produktionsstatistikken for 1920 ca. 51 Mill. Kr., men det vil være umuligt at lægge saa høj en Værdi til Grund nu. Dels paa Grund af det formindskede Forbrug dels paa Grund af Prisen's Synken mener vi ikke at kunne regne med mere end en Værdi af 35—40 Mill. Kr., saaledes at Indtægten af denne Afgift skulde blive ca. 10 Mill. Kr. For at skærme baade Statskassen og Producenterne af disse Varer for illegitim Konkurrence er det nødvendigt at lægge en Tillægsafgift paa visse særlige Varer — dog ikke paa Sukker —, der indgaar som Raa-stoffer i Fabrikationen, altsaa navnlig Kakao og Mandler og lignende — en Særafgift paa 40 pCt., som dog ikke opkræves af de Virksomheder, der beskæftiger sig med Tilvirkning af disse Sukkervarer.

Kontrolbestemmelserne i Lovforslaget behøver jeg ikke at opholde mig længe ved. Det er ganske det samme Kontrolsystem som det, vi forlængst kender med Hensyn til Cigarbeskatningen. Det er en Omsætningsafgift i Fakturastempelafgiftsform, som muliggør en Beskatning baade af den indenlandske og af den udenlandske Vare under Former, der baade har vist sig praktisk anvendelige, og som ikke har medført nogen overvættede store Byrder for de Erhverv, som har beskæftiget sig med Frembringelse af de vedkommende Varer. Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne saavel i denne som i den følgende nye Skattelov, jeg skal forelægge, er jeg naturligvis villig til Forhandling om alle Enkeltheder. Det er mit Ønske at gøre disse Kontrolbestemmelser saa lidt byrdefulde for de paagældende Erhverv, som det er muligt, naar man

skal være sikker paa at faa den Indtægt ind, som man behøver.

Det sidste Forslag er *Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen i Kafeer og Restaurationer m. m.* Der foreslaas her at paalægge en Afgift paa 10 pCt. af de konsumerede Varers Værdi, i Konditorier dog kun af Omsætningen af Varer til Fortæring paa Stedet. Afgiften er tænkt begrænset til saadanne Virksomheder, som har Næringsadkomst som Beværtere eller Gæstgivere, og som Følge deraf vil der være en Række Undtagelser. Undtaget er Omsætning fra Kaffevoerne og lignende Gadehandel samt sædvanemæssige Ydelser til det i Virksomheden ansatte Personale, hvad enten de ydes gratis eller mod nedsat Betaling. Endvidere er der foreslaaet en Ret for Finansministeren til at meddele Frigørelse for Gæstgiverier og Beværetninger uden Udskænkning af stærke Drikke i Hjem for Arbejdere, Søfolk, Soldater, tjenestegøende og dermed lignende, saafremt Hjemmet virker i velgørende Øjemed og uden økonomisk Fordel for Enkeltmand, samt i øvrigt saadanne Foreninger og lignende, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende. Det vil altsaa ses, at det er rent filantropiske Virksomheder, det her gælder, og det er desuden Arbejdermarketerier og lignende, men ikke almindelige erhvervsmæssigt drevne Afholdsrestauranter.

Agiften foreslaas opkrævet i Form af en Omsætningsafgift, naturligvis med Bogføringskontrol, og Støtte for Kontrollen i de Regninger, der udleveres til Kunderne. Man kunde tænke sig en Beskatning som denne gennemført paa den Maade, at man blev ved Bogføringskontrollen og ved de Opgaver, som derfra stammer med Hensyn til Omsætningens Størrelse, og saa paalagde den en 10 pCt. Afgift. Men en saadan Fremgangsmaade vilde nødvendigvis kaste en større Byrde over paa Forbrugerne end den her valgte, idet der efter al Sandsynlighed vilde blive taget Avance ogsaa af Skatten, hvilket man i og for sig ikke vilde kunne dadle Restauratørerne for. Derfor er Forholdet her tænkt ordnet saaledes, at paa Regningen, der gives hver Gæst, opføres Prisen paa, hvad han har fortæret — som altsaa maa antages at være den sædvanlige, uforhøjede Pris — og saa derunder en Udregning af 10 pCt. deraf, saaledes at Gæsten altid vil kunne se, hvad den virkelige Pris paa Varen er, og hvad Skatten er. Kontrollen med denne Beskatning tænkes ligesom for Chokolade- og Konfektafgiftens Vedkommende lagt ind under Tobaksinspektoratet, som